

Ovo je priča o vremenu, kad na zemlji još nisu živjeli ljudi.

Tada su svijetom vladale biljke. Vjetar je raznosio njihovo sjeme na sve strane svijeta pa nije bilo mjesta na kojem nije rasla neka biljka. Rasle su i u planinama, i na moru. A u moru biljke su rasle kao alge.

Životinje su, kao i danas, bile divlje. Napadale su jedna drugu, a među biljkama su tražile utočište.

Kako su već tada biljke bile raznobojne, neke su životinje – da bi se što bolje sakrile – počele mijenjati boju. Pored crvenog cvijeća bile su crvene, a u travi – zelene. Poslije mnogo godina dogodilo se nešto strašno: više nitko nije znao koja je boja čija. Zmija je na grani bila zelena, u vodi plava, a u cvijeću šarena. I kad se neka životinja htjela sakriti među biljkama, umjesto grane mogla je uhvatiti zmiju!

Nasreću, biljke su bile pametne. Što su napravile? Neke od njih postale su zimzelene. Biljke moraju imati lišće, jer tako upijaju toplinu sunca. Ali lišće u jesen uvijek otpada pa su biljke mogle rasti samo ljeti i u proljeće. A kao zimzelene, mogle su rasti cijelu godinu. Rasle su i rasle, i tako postale puno više od drugih biljaka. I izrasle su u šume.

Danas šume više nisu šarene, a životinje više ne mijenjaju boju. (Samo što neke životinje nisu više divlje, postale su domaće). Šume su zelene, more plavo, cvijeće i ribe raznobojne, a leptiri i ptice mogu imati kakvu boju hoće – jer oni lete.

A ljudi? Oni ne lete pa moraju uvijek imati jednu boju. Samo što ljudi ne vole biti isti kao drugi, pa danas žive crveni, bijeli, žuti, crni i ljudi, a priča se da mogu biti i plavi i zeleni.

GDYBYŚCIE MIELI EWENTUALNIE KŁOPOTY Z NIEKTÓRIMI FORMAMI CZASOWNIKÓW, PONIŻEJ PODAJEMY POMOCNE BEZOKOLICZNIKI TYCH PRAWDOPODOBNIIE TRUDNIEJSZYCH:

vladati
raznosić
(iz)rasti
napadati
sakriti
mijenjati
dogoditi
uhvatiti
naprawiti
postati
upijati
otpadati

letjeti